

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 115/2018
06.02.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Десанке Вукић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину К 188/2017 од 02.11.2017. године и Вишег суда у Неготину Кж1 109/2017 од 04.12.2017. године, у седници већа одржаној дана 06.02.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину К 188/2017 од 02.11.2017. године и Вишег суда у Неготину Кж1 109/2017 од 04.12.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину К 188/2017 од 02.11.2017. године окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика за које му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од шест месеци која се неће извршити уколико окривљени у року од две године, по правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду плати трошкове паушала, као у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Неготину Кж1 109/2017 од 04.12.2017. године одбијена је, као неоснована, жалба окривљеног АА и потврђена пресуда Основног суда у Неготину К 188/2017 од 02.11.2017. године.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адвокат Десанка Вукић поднела је захтев за заштиту законитости због „повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. тачка 1) и члан 74. тачка 1) ЗКП“, уз предлог Врховном

касационом суду да усвоји поднети захтев те да побијане пресуде укине или преиначи.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Надаље, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, је прописано због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног АА, указује се на повреду кривичног закона, одредбу члана 439. тачка 1) ЗКП те на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. тачка 1) ЗКП и повреду одредбе члана 74. тачка 1) ЗКП уз образложење: да окривљени није кривично одговоран због неурачунљивости с`обзиром да је психијатријски болесник који се лечи на неуропсихијатријском одељењу ЗЦ „Неготин“; да је стар човек у ... години; да је неук и неспособан да се сам брани; да је морао имати браниоца од првог саслушања до правноснажног окончања поступка; да је суд правноснажне пресуде базирао само на основу изјаве оштећене која је хтела да му се освети, лажно га оптужујући због сукоба које је окривљени имао са њеним супругом и сином.

Врховни касациони суд налази да се, иако се, поднетим захтевом браниоца окривљеног указује на повреде одредаба члана 439. тачка 1), члана 438. тачка 1) и члана 74. тачка 1) ЗКП, које представљају разлог за подношење захтева за заштиту законитости, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, изнетим образложењем се суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање - одредбу члана 440. ЗКП, која није законски разлог за подношење захтева, из ког разлога је овај суд поднети захтев оценио као недозвољен, те је одлучено као у изреци решења.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.